

Af alt det anførte følger, at der er Grund til at frygte for en tiltagende Afkrifning af de døvstumme i hele Landet, og Spørgsmaalet om, hvorledes der kan raades Bod paa denne Tilstand, har i en Arrække været Genstand for Overvejelse. Det er imidlertid først efter at Sagen er bleven drøftet paa det i 1898 i Kjøbenhavn afholdte Abnormskolemøde, at der indenfor Jagmændenes Kredts er opnaaet en saadan Enighed om Løsningen af Spørgsmaalet, som maatte være en Betingelse for, at bestemte Forslag kunde stilles. Efter Indstilling fra Direktøren for de kongelige Døvstummeinstitutter har Ministeriet da i afvigte Sommer ladet Sagen forberede ved en mundtlig Drøftelse, i hvilken under Direktørens Ledelse Forstanderne for samtlige tre Institutter deltog foruden en som sagkyndig i Døvstummeundervisningen tilkaldt Sognepræst i Folkekirken. Denne Komite vedtog enstemmig at tilkendegive sin Mening i følgende Punkter:

- 1) at der bør ansættes en særlig Præst for de døvstumme;
- 2) at denne bør være fælles for alle konfirmerede døvstumme uden Hensyn til den Metode, hvorefter de ere oplærte;
- 3) men at man dog herved maa udtale den Forudsætning, at den saaledes beskaffede Præst bør være nøje og i lige Grad fortrolig med de forskellige Metoder, der benyttes i de danske Institutter; samt
- 4) at den paagældende Præst bør lade sig det være magtpaaliggende at søge Samarbejde saavel med Forstanderne for de Institutter, fra hvilke de døvstumme ere udgaaede, som med Præsterne for de Menigheder, i hvilke de døvstumme ere bosatte.

Denne Resolution er bleven Ministeriet meddelt ved en Indstilling fra Direktøren for Døvstummeinstitutterne, som nærmere har gjort Rede for de Betragtninger, der ligge til Grund for den, og i Henshold dertil fremsat et Forslag om Ordningen af Sagens Enkeltheder. Idet Ministeriet ganske har kunnet tiltræde Direktørens Forslag, har man med Hensyn til de foreliggende Tvivlsmaal om, hvorledes Døvstummepræstens Embedsstilling skulde ordnes, indhentet en Betænkning fra det kirkelige Raad. Paa Grundlag af de saaledes foreliggende Indstillinger i Sagen skal man bemærke følgende:

Oprettelsen af et særligt Præsteembede for de døvstumme maa betragtes som en tilstrækkelig, men tillige absolut nødvendig Foranstaltning, naar der skal raades Bod paa den firkkelige Nødsituation, hvori disse uhykkeligt stillede Mennesker befinde sig. Det har vel været under Overvejelse, om der burde ansættes to Præster til Betjening henholdsvis af de efter Talemetoden og de efter Tegnmotoden underviste døvstumme; men herved vilde man formentlig paa en uheldig Maade fremhæve og fæstne Mødsætningen mellem disse to Grupper. Til Gengæld maa den fælles Præst nødvendigvis have et nøje Kendskab til de forskellige Undervisningsmetoder, for at han kan benytte sig af det Meddelelsesmiddel, som i hvert enkelt Tilfælde egner sig bedst for vedkommende døvstumme. Da det største Antal af Landets døvstumme er samlet i Kjøbenhavn og rimeligvis vil vedblive at være det, bør Præsten have Bolig i Kjøbenhavn, men være forpligtet til ved hyppige Rejser i Landet at samle de udenbys boende til Gudstjeneste paa passende Steder. Denne Virksomhed, som for at blive fyldestgørende vil forudsætte et omfattende personligt Kendskab til de enkelte døvstumme, maa fuldt ud lægge Beslag paa en Mand's Tid og Kræfter, og der kan derfor ikke være Tale om at forbinde Præstegeringen med Stillingen som Forstander eller Bærer ved et enkelt Institut.

Ministeriet har tænkt sig det omhandlede nye Embede ordnet saaledes, at Præsten — der efter Lovgivningen maa beskiftes for en bestemt Menighed — ansættes som Præst for de i Kjøbenhavn med nærmeste Omegn boende døvstumme. Disse komme saaledes til at udgøre en særegen Menighed paa lignende Maade som militære Personer, og de herboende døvstumme blive henviste til at løse Sognebaand, naar de ønske at slutte sig til en anden Præst. Udenfor Kjøbenhavn bør Døvstummepræsten kunne betjene dem, der ønske det, og det tør forventes, at dette vil kunne ske, uden at de paagældende behøve at løse Sognebaand til ham, idet det formentlig vil være Præsterne kærkomment at modtage denne Hjælp til den geistlige Betjening af deres døvstumme Sognebørn. Angaaende Løsløbet for Præstens Gudstjeneste skal kun bemærkes, at et saadant rimeligvis uden Vanskelighed kan tilvejebringes i Kjøbenhavn, foreløbig ved Benyttelse af en af Byens Kirker, og at iøvrigt de stedlige Sognekirker ville kunne anvendes.